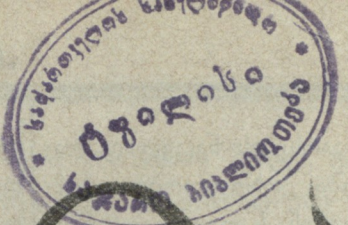


გ ა ზ ე თ ი ლ ი რ ა :

| | | |
|--------|---------|---------|
| ნა. კ. | თვე | მან. კ. |
| 10 — | 6 . . . | 6 — |
| 9 50 | 5 . . . | 5 50 |
| 8 75 | 4 . . . | 4 75 |
| 8 — | 3 . . . | 3 50 |
| 7 25 | 2 . . . | 2 75 |
| 6 50 | 1 . . . | 1 50 |

ცალკე ნომერი—ერთი შაური.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.



ივერიის

თბილისი, 21 ნოემბერი, 1901 წ.

რედაქცია ნიკოლოზის ქუჩა, № 21.

ტფილისი.

გაზეთის დასაბამად და განცხადებათა დასაბამად უნდა მიმართონ რედაქციას და წერა-კითხვა გამოერც. საზოგადოების კანცელარიას.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზედ 16 კაპ., მეოთხეზედ—8 კაპ.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

დღესასწაულებისა გამო შეძლები ნომერი გამოვა ძაბათს, 24-ს ნოემბერს.

მკრივი ნინო პავლეს ასული ახალალოვისა აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ შაბათს, 24 ნოემბერს, ქ. ქუთაისში, წმ. გიორგის ეკლესიაში, გარდახდის იქმნება წლის წირვა და პანაშვიდი განსვენებულის

სკირილონ გიორგის ძის ახალალოვის
სულის მოსახსენებლად. (1—270—1)

ქართული თეატრი
სუთმაბათს, 22 ნოემბერს, 1901 წ.
ქართული დრამატული საზოგადოების დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება:

ტასო აბაშიძის საგანაშობო
3. აბაშიძისა და სხვათა მონაწილეობით პირველად ახალი პიესა

სანაშობო სოლი
კომედია 3 მოქმედებად, მარკო პრავისი, თარგ. ავ. ცაგარლისა

პარიზელი კინტო
კომედია 2 მოქ. ბაიარისა, თარგ. მ. ჯორჯაძისა.

მონაწილეობას იღებენ: ქ-ნი გაბუნია-ცაგარლისა, ტასო აბაშიძე, კარ-რეთელისა, ნებიერიძისა და სხვანი; ბ-ნი: აბაშიძე, გუნია, სვიმონი-გამყრელიძე, გედევანოვი, შათირიშვილი, ურუშაძე, მირიანაშვილი, დასაწყისი სწორედ 8 საათზედ. ფასები ჩვეულებრივია.
რეჟისორი ვ. გუნია
შეადგება „კოროლევის მორთული ოთახები“, „შვილის ცოდვასათვის“.
(1—უ.—2)

მ კ უ რ ა ლ ი
მხილ გელვანიშვილი
იღებს ავადმყოფებს დილით—11—1, საღამოთი 6—7. ყორღანის ქუჩა, 16, საკ. სახლი. ტელ. 791. (5.)

ქართულთა ქალთა აზნაზობის
პირველად და სახელოსნო სკოლაში იღებენ ყოველგვარ სემინარებს: კაბებს, თეთრეულს, ქარგვას, საცვლებზედ ამოკერავენ ნიშნებს (შეტი). ბარონის ქუჩა, № 12. (20—უ.—6)

პირველი კერძო სამკურნალო
მამიის ნავასარდიანისა
ქუჩაში, ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ-დღე, კვირა დღეებს გარდა.
დი ლ ა მ ბ ი თ :
ბ. ა. ნავასარდიანი. 11—12 ს. ლესტაქრო, ვენერული (სიფილი) და საშარდეს ავადმყოფობანი.
მ. მ. ჩიკოვანი. 9—10 საათ უღებანი: თვალისა, შინაგანი და გულისა.

ზ. ი. ბაბანანიანი. დილის 11—12 საათ. ქალთა და ბავშვთა სენით ავადმყოფებს.
ქ. ი. გელიშვილი. 12—1 საათ. ყურისა, ყელისა, ცხვირის ავადმყოფობისა.
ა. პ. აბაშვიანი. 1—1½ ს. შინაგანისა და ბავშვებისა.
ს ა ლ ა მ ბ ი თ :
გ. გ. როსტომოვი. 5—6 ს. საქორფო და კანისა.
ა. ნ. შაპოვანი. 6—7 ს. ნერვებისა (ელექტრო-ტერაპია), შინაგანი და ვენერიულ ავადმყოფობათა.
გ. ა. თარხანოვი. შინაგან და ბავშვების ავადმყოფობისა, 7—7½ ს.
ს. ტ. არვანიანი. 11—1 ს. გაუკეთებს სახლში მსურველთ „მას-საქს“, აუტრის ყვავილს და გამართავს საექიმო გემნასტიკას ექიმის დანიშნებით.
გ. ა. ნავასარდიანი. 7½—8 ს. რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შაური. ღარიბთათვის უფასოდ, ფასი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.
დირექტორი სამკურნალოსი დოქტორი მედიცინისა ნ ა ვ ა ს ა რ დ ი ა ნ ი.
Первая частная лечебница—д-ра Навасардиана.
Тифлиси, противъ памят. Воронцову.

ტფილისის კერძო სამკურნალო

ავადმყოფთათვის კრაოტები (ერთი უფასოდ).
მისილ გელვანიშვილი. ქუჩა, ნიკოლოზის ქუჩა, სახლი აბიანაშვილისა, № 21 (ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ).
ტელეფონი № 274.
ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დი ლ ი თ :
გ. ი. შიშინაძე—კბილის სნეულეზანი, 8—10 საათ.
მისილ გელვანიშვილი—ნერვებისა და წამლობა ელექტრონით, 9—10 საათ.
მ. გ. ფედოროვი. შინაგან და ბავშვებისა. 9—10 ს.
გ. გ. მაღალაშვილი.—შინაგან; სამშობობით და სუთმაბათობით, 10—11 საათ.
გ. ა. მულინი—ყურისა, ყელი-სა და ცხვირისა—10—11 საათ.
ი. პ. ახალალოვი—კბილის სნეულეზანი. 10—12 საათ.
მამილ-ძალი გ. ს. ბაბრაძე ბავშვებისა—11—12 ს.
დ. ა. გელვანიშვილი—ნერვებისა და შინაგანი. 12—1 საათ.
ა. გ. ბარსუკი—დედათა სნეულეზანი, ორშაბათობით, ოთხ-შაბათობით და პარასკეობით 12—1 საათ.
ი. დ. გვთაბაგოვი. სიფილისისა, კანისა და საშარდესი, 1½—2 ს.

ს ა ლ ა მ ბ ი თ :
ი. გ. თუშანიშვილი—დედათა სნეულეზანი. 5—6 საათ.
ქ. მ. ვლიშვილი.—შინაგან და ბავშვების ავადმყოფობათა. 7—8 საათ.
ქ ვ ი რ ა მ ბ ი თ :
გ. გ. მაღალაშვილი—10—12 ს. შინაგან ავადმყოფობათა. სამკურნალოს აქვს საწოლი ოთახები.
ფასი რჩევა-დარიგებისა 50 კაპ. ოპერაციები და კრაოტები—მორიგებით.

ინჟინერი

გიორგი დეკანოზიშვილი
მიიღებს შემდეგ საინჟინერო სამუშაოს: 1) მანქანების გამოკვლევა: ნავთისა, ქვა-ნახშირისა, ვერცხლისა, სპილენძისა და სხვა; 2) წყლის გამოყენების სასმელად და მამულების სარწყავად, 3) ექსპერტიზის სადავო საქმეებში; 4) პლანების გაკეთებას და სხვა საინჟინერო საქმეს.
ნახვა შეიძლება ყოველ-დღე 4—6 საათ. ადრესი: Георгіевская Пло-щадь, № 32. (8—7)

თავად-აზნაშობა შვილების აღსაზრდელად

უმალღესად ნაბოძების ფულის განაწილების შესახებ.

ჩვენი საზოგადოება დიდს გულმოდგინებით თვალ-ყურს ადევნებს ბაბას იმის თაობაზე, თუ რა დანიშნულება მიეცემა ქუთაისისა და ტფილისის გუბერნიების თავად-აზნაშობა შვილების აღსაზრდელად უმაღლესის რესკრიპტით ნაბოძებს თანხას. მწერლობა გულწრფელად და მჭერმეტყველის ფაქტებით გვიმტკიცებს მრავალ გვარ საქიროებას ჩვენის ახალთაობის აღზრდის განსაზღვრებას, სამართლიანად გვიჩვენებს იმ სასწავლებლებს, რომელთა დაარსებას, შესაძლებელია მოკვდეს განმტკიცება ჩვენის გონებრივის და ეკონომიურის ჯანმრთელობისა.

ყველასათვის აშკარაა, რომ ამ უკანასკნელ ხანში სწავლის სურვილი ჩვენი მეტად გაძლიერდა. სკოლაში შესვლის მსურველთა რიცხვი დღეიდან, ხოლო სკოლების რაოდენობა—მეტად მცირეა, რომ ამ ყრმათა სწავლის სურვილი დააკმაყოფილოს. ამიტომაც ჩვენი ყურნალ-გაზეთობა სამართლიანად აღნიშნავს, რომ ნაბოძების თანხის საშუალებით უნდა დაარსდეს ისეთი ტიპის სკოლა, რომელიც მისცემს შეძლებას თავად-აზნაშობას საუკეთესოდ მოაწყოს თავის შვილებს აღზრდის საქმე. ჩვენი ერის მონებრივ და ეკონომიურ წარმატების მსურველნი საქიროდ სთვლიან დაარსებულ იქმნას მოხსენებულ თანხის დახმარებით: ზოგი—ქალების სკოლა, ზოგი—სამეურნეო სასწავლებელი, ზოგი—გორსა და თელავში—პროგინაზიები და მოსამზადებელი პანსიონები, ზოგი კი თხოულობს, რომ ნაბოძები თანხა აწინდელის სათავად-აზნაშობა სკოლების ნივთიერ საშუალებათა გასაძლიერებლად იქმნას გადადებული.

თვითოველ დასახლებულ სასწავლებლის დაარსების საქიროება უტყუარის საბუთებით დამტკიცებულია. დილაძე რომ ეხლანდელს მდგომარეობაში მყოფ ქართველ საზოგადოებისათვის საქიროა ქალების სკოლა, სამეურნეო სასწავლებელიც, პროგინაზიებიცა და სხვანიც, მაგრამ, ჩვენი აზრით, მოხსენებულ სკოლების შენახვა ორმოცი ათასი მანეთით ყოველად შეუძლებელია. ორმოცი ათასი მანეთი არ არის საქმარისი, რომ ერთი რომელიმე დასახლებული ტიპის სკოლა ნივთიერად უზრუნველ ჰყოს. მართალია, ორმოცი ათასი მანეთი ყოველ წლიურად სკოლის არსებობისათვის დიდი შესაწევარია, მხოლოდ იმ პირობით, თუ სკოლას ამასთანავე სხვა საიმედო წყაროც

ექმნება დასახული. ჩვენ კი სწორედ ამის შიში გვაქვს, რადგანაც ამგვარი საიმედო წყაროს გამოძებნა ჩვენში მეტად ძნელია, თუ სულ შეუძლებელი არ არის.

ჩვენს საზოგადოებას, თუ კი რაიმე ნივთიერი ღონისძიება მოეპოვება, ეს ჯერ-ჯერობით წარმართებული უნდა იქმნას იმ ორი სკოლის საკეთილ-დღეოდ, რომელთა კალთებ ქვეშ პოულობს თავსებადარს ათასზე მეტი უმწეო და ხელმოკლე განათლების მიძიებელი ახალგაზრდობა.

ამა თუ იმ ტიპის სკოლის დაარსება, თუნდაც ორივე გუბერნიის თანხების შეერთებით, მაინც უხერხული იქნება იმიტომ, რომ, ჩვენის ქვეყნის გეოგრაფიული მდებარეობის გამო, ყველანი თანასწორად ვერ ისარგებლებენ ამ სკოლით, უმაღლესის რესკრიპტის ძალით-კი დასახლებული თანხა ორივე გუბერნიისათვის არის გადადებული, ორივე გუბერნიის მოზარდმა თაობამ თანასწორის უფლებით უნდა ისარგებლოს. დასასრულ, ახალი სკოლის დაარსება იმთავ უხერხულია, რომ, ეამთა ბრუნვის გამო, შესაძლებელია ამ სკოლამ თავისი პირვანდელი ფერი და მიმართულება იცვალოს და, მამასადამე, უმაღლესად ნაბოძებმა თანხამ თავისი უღიადესი დანიშნულება დაჰკარგოს და ჩვენს საწადელს ვეღარ მიგახწევინოს.

ყველა ამ მოსაზრების გამო, თუმცა ჩვენი სიმატია ახალის სკოლის დაარსებისაკენაა, მაგრამ უმაღლესად ნაბოძებ ფულის გადადება რომელიმე ტიპის სკოლის დაარსებისათვის უმაღლესის შემომწირველის სურვილის შეუსაბამოდ მიგაჩნია. ჩვენის აზრით, ყველაზე უფრო მოხერხებული და დღევანდელ ჩვენ საქმეთა ვითარების შესაფერი იქნება, რომ ნაბოძები თანხა სტიპენდიებად იყვეს დანიშნებული. ხოლო ჩვენ წინააღმდეგნი ვართ იმ აზრისა, რომ ეს სტიპენდიები დაარსებულ იქმნას განსაკუთრებით სტუდენტებისათვის ან მარტო საშუალო სასწავლებლებში მოსწავლეთათვის. სტიპენდიების ესრედ განაწილება უსამართლობა იქმნება.

შეუძლებელი ქართველი თავად-აზნაშობი მოსწავლე როგორც უმაღლეს, ისე საშუალო და პირველ დაწყებით სასწავლებლებშია ცბლო-მად მოიპოვება. ამიტომ, ჩვენის აზრით, უმჯობესი იქნება შესდგეს სათანადო კომისისა, რომელიც უნდა აწარმოებდეს უმაღლესად ნაბოძების ფულის სტიპენდიებად განაწილებას, ხოლო იმ პირობით კი, რომ ეს სტიპენდიები ენიშნებოდეს ყველა ხელმოკლე ქართველ თავად-აზნაშობის მოსწავლეს სქესის განურჩევლად, როგორც უმაღლესს, ისე



საშუალო და პირველ დაწყებით სწავლებლებში. დაწერილებით გამოდიება იმ საკითხისა, თუ რამდენი სტუდენტი, სად და რომელ სისწავლებელში დაარსდეს, — ამის სამართლიანად გადაწყვეტა ზემოხსენებულ კომისიის უფლებასა და მოვალეობას უნდა შეადგენდეს.

ა. ყუბისთაველი

ახალი ამბავი

* * * ხვალ, 22 ნოემბერს, ქართულ თეატრში დანიშნულია ბენეფისი ახალგაზდა ნიქიერ არტისტ-ქალის ტასო აბაშიძისა. მომენტუალურად ორი პიესა აუჩქრევია და ორივე საინტერესოა: „სანატრელი ცოლი“ 3 მოქმედებით კომედია პრაგასი და „პარიზელი კინტო“, კომ. 2 მოქმ. მონაწილეობას იღებენ საუკეთესო მსახიობნი ჩვენის თეატრისა, ტასო აბაშიძემ ნიქიერის თამაშობით უკვე დამსახურა საზოგადოების სიყვარული, ამიტომ მოსალოდნელია, რომ ხვალ წარმოდგენას ხალხი ბლომად დაესწრება.

* * * კავკასიის სამოსწავლო ოლქის მძრუნველს შეუჩვილია ტფილისის გუბერნატორისათვის, რომ ქალაქის გამგეობას ხშირად ვთხოვთ ხოლმე მოგვარდოს ესა თუ ის ცნობები და მოსაზრებანი, ამა თუ იმ ტიპის სასწავლებლის დასაარსებლად საჭირონი, მაგრამ გამგეობა ხან-და-ხან თითო წლობით აგვიანებს პასუხის მოცემის და ამით აბრკოლებს ქალაქში სასწავლებელთა დაარსების საქმესაო. ამიტომაც ბ-ნი მზრუნველი სთხოვს ბატონს გუბერნატორს აიძულოს გამგეობა წარმოუდგინოს მას, მზრუნველს, პასუხი შემდეგ კითხვებზე: ა) პრა-

ვიმზარის დაარსების ნაცვლად, რასაც გამგეობა თხოულობდა, სამრეწველო ტიპის სკოლის დაარსებაზე, რაც განზრახული აქვს სამინისტროს; ბ) დაბალ ტექნიკურ და სახელოსნო სკოლების დაარსების შესახებ; გ) მიხეილის სახელოსნო სკოლის გადაკეთების შესახებ, და დ) რვა ანუ შეიძლება კლასიან საშუალო ტექნიკურ სასწავლებლის დაარსების შესახებ.

* * * როგორც უკვე გვქონდა აღნიშნული, კავკასიის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებამ გამოაფენის მომავალს 1902 წელში გადატანა განიზრახა. საზოგადოებას პავილიონის ასაგებად რომ ახალი ხარჯი არ მოუვიდეს, ლაპარაკი აღიძრა იმის შესახებ, რომ წლევიანდელი პავილიონები საგაისოდ დასტოვონ, ხოლო, რადგანაც უმთავრეს პავილიონის სახურავი ერთი ბაქოელ ვაჭრისაგან დროებით ჰქონათ ნაქირავები, ამ დღეებში დაიბარეს აღნიშნულ ვაჭრის წარმომადგენელი მოსალაპარაკებლად, რომ მომავალ წლამდე უმთავრეს პავილიონის სახურავი ქირით დასტოვოს.

* * * კავკასიის მთავარ-მართებლის კანცელიარიაში ამ დღეებში შეატყობინა კავკასიის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების საბჭოს, რომ შინაგან საქმეთა მინისტრმა შეუძლებლად დაინახა ნება დართოს საზოგადოებას კავკასიის გამოაფენასთან კავკასიის ბექლეთის სიტყვის წარმომადგენელთა კრება გამართოს, რადგანაც ასეთი კრებები გამოაფენის გამართვით მოქმედების სფეროს არ ეკუთვნისო.

* * * ჩვენებურის ნავთის წარმოებისა და ნავთის საქმის ადგილობრივ გასაცნობად იაბონის მთავრობის მიერ გამოგზავნილი მეცნი-

ერ-გეოლოგის ბ. ს. ოტცუკი ამ დღეებში ტფილისიდან ბათუმში დაბრუნდა.

* * * რადგანაც ღვინის წარმოებას ბევრი დაბრკოლება ელოდება წინ ბაზრის უქონლობით, მიწად-მოქმედებისა და სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროს აღუძრავს კითხვა, რა ღონისძიება უნდა იქმნეს მიღებული, რომ ეკლესიებში წმინდა, ბუნებრივი ღვინო იხმარებოდეს. ამ საქმის რიგინად გადაწყვეტა ერთი მხრით ეკლესიებს ბუნებრივი ღვინოებით დაკმაყოფილებს, მეორეს მხრით — ბაზარი გაეხსენება ჩვენებურს ღვინოს, რომელიც აქმაყოფილებს იმ მოთხოვნილებას, რაც აღნიშნული არის მიწად-მოქმედების დეპარტამენტის მოწერილობაში კავკასიაში მიწად-მოქმედების სამინისტროს რწმუნებულთან; ამ რწმუნებულს, სხვათა შორის, შეჰკითხებიან, როგორი ღვინოები იხმარება წირვის დროს კავკასიაში და შეეფერება თუ არა მათი ღირსება ეკლესიისათვის სახმარებელ ღვინოსაო. როგორც ვიცით, ეს ღვინო უნდა იყოს ბუნებრივი, ტკბილი, მუქი შავის ფერისა და უნდა შეიცავდეს 15-დან 18% ალკოგოლს. („კავკასი“).

* * * ტფილისის პოლიცემისტრმა მიწერილებით დაავალა პოლიციის მახელებს თვალ-ყური ადევნონ, რომ წარმოდგენების დროს მოსწავლე ახალგაზდობას ქანდარახე ასვლა არ შეეძლოს.

* * * ტფილისის გუბერნატორის თანამდებობის აღმასრულებელმა გუბინ-წინ მისწერა ქალაქის გამგეობას, შეგვატყობინეთ ამატუნის ადგილზედ გაყვანილი ქუჩები: ქუთაისისა, შერეშტივისა და სხვ. ქალაქის გეგმაში შედიან თუ არაო. წინააღმდეგ შემთხვევაში რითი

იხელმძღვანელო გამგეობამ, რომ ამ ქუჩებზედ შენობების აგების ნება დაბრთო მცხოვრებთ, როდესაც კანონით ქალაქის იმ ნაწილების დასახლება შეიძლება მხოლოდ, რომლებიც საერთო გეგმაში არიან შეტანილნიო.

* * * ქალაქის სასწავლებელთათვის დაარსებული კომისია იხილავს პროექტს ტფილისის მიხეილის სახელოსნო სასწავლებლის გადაკეთებისას. საბჭოს ერთს მახლობელს სხდომას კომისია განსახილველად წარუდგენს თავის პროექტს.

* * * კავკასიის გამოაფენის უმთავრეს საექსპერტო კომისიას ჯილდოები მიუსაჯავს იმ გამოაფენელთათვის, რომელთაც თავიანთი ექსპონატები წარმოადგინეს გამოაფენის შემდეგ დარგებში: მიწად-მოქმედებისა, მიწის დასამუშავებელ და ხელსაწყობისა, მერძეეობის, მეთევზეობისა და სამხატვრო ხელოვნებისა. კომისიის დარჩა კიდევ განსახილველად ცამეტი დარგი გამოაფენისა, რომელთა შესახებ უნდა გადასინჯოს მცირე კომისიების პროტოკოლები და გადასწყვიტოს ჯილდოების დანიშვნა.

* * * სენატს განუძრავს, რომ შემოკლებულ თვით-მმართველობათა ის განაჩენები, რომელთა წინააღმდეგი იქმნებიან საერობო და საქალაქო საქმეთა საკრებულონი, ისეთისავე წესით უნდა წარედგინონ შინაგან საქმეთა სამინისტროს, როგორც იმ ქალაქთა საბჭოების განაჩენები, სადაც სრული თვით-მმართველობა არის შემოღებული.

* * * საქართველოს ვეზარხოსად ნამყოფი მალა-უსამღვდელოესი ფლობიანე 2 დეკემბერს აპირებს თავის ახალს სამწყსოში ქ. ხარკოვს წასვლას.

* * * გორის მარხის ქვეყნის ქვეყნის დაგება: ოქონისას ტფილისის ტფილისის უთხოვნიათ ამიერ-კავკასიის რკინის გზის მმართველობისათვის, რომ გონსა და ქარელს შუა, რკინის გზის მე-195 ვერსტზე, დაარსდეს გზის ასაქვევი (passажы) მატარებლებისათვის.

ძალაქის საბჭო

გუშინ წინ ტფილისის ქალაქის საბჭოს სხდომა დაიწყო საღამოს 9 საათზედ ბ-ნ შესტაკოვის თავმჯდომარეობით. სხდომის დაწყებისათანავე მოურავის მოადგილემ წაუკითხა ხმოსნებს დეპეშა, რომლითაც ქალაქის მოურავის მოადგილის მილოცვაზე მადლობას უხდის ტფილისის ქალაქის მცხოვრებთ მიხი იმპერატორებითი უმალღესობა დიდი მთავარი მიხეილ ნიკოლოზის ძე.

შემდეგ განხილულ იქნა რამდენიმე წერილმანი საქმე. სხვათა შორის საბჭომ დაამტკიცა ქალაქის გამგეობის გადაწყვეტილება იმის შესახებ, რომ ეპატორს ტფილისის დედათა მეორე გიმნაზიას მასზე დარჩენილი დაფასების გარდასახადი; ეპატორი ილია ებიტაშვილს მასზედ უკანონოდ შეწერილი კამეჩების ყოლისთვის დარჩენილი გარდასახადი და სხვ. შემდეგ, რადგანაც 40 სმოსანი შეიკრიბა, შეუდგენ ისეთ საქმეების განხილვას, რომელთათვისაც საქორი იყო ამდენ ხმოსანთა დასწრება. მკითხველებს ეხსომებათ ბ-ნ არჯევანიძისა და კნ. ე. ნ. ბაგრატიონ-მუხრანსკის შორის ატეხილი დავა გიორგის ქუჩის შესახვევის გამო. საქმე იმაშია, რომ ეს ქუჩა არჯევანიძის სახლის გვერდზედ მიდის და პირდაპირ მუხრანსკის მამულში შედის. რადგანაც ამ ქუჩის გარშემო მარტო მუხრანსკის მამულია და ამ ქუჩით იმათ მეტი არავინ სარგებლობს, ქალაქის გამ-

ფალესონი

თ ა ვ ლ მ.
(მოთხრობა)

კარგა ხანია შებინდა, მაგრამ მთვარე ჯერ არსად მოსჩანს. სოფელს ჩასძინებია. დღის აუტანელ სიციხისაგან გახურებული, გავარვარებული ჰაერი იმ რიგად გასტანაფია არე-მარეს, გადაპარპაშებია, რომ ღამის სიგრილესაც ვერ მოუტყენია. ისეთი უპომრობაა, ისე დაბოტოროვებულია აქაურობა, — ხმაურობა არსიდან ისმის; ხის ფოთლებსაც უნიავობისაგან თითქო სული შეჭხუთვიათო, ხმა გაუქმენდიათ; ისე მწარედ გულ-ამოსკენილი განაბულან, ნიბლია ჩიტუნებისაგან, და წყნარის, ტკბილის ჩურჩულით ერთმანეთს შორის მწველს ალერსში იკლავენ ბოღმას, ტანჯულის სიყვარულისას, სანატრელ, გიჟურ ხვეწვა-კოცნისას.

აი შორს, შორს ცის კიდურზე ღრუბლის კონკ-ნაფლერთებში გახლართული ამოსცურდა ღამის მნათობი, ღაღანა წითელი ბურთის მსგავსად; თანხლებულმა, ამოყოლილმა ნიავ-ქარმა ღრუბლის ფაფუკ ქსოვილებისაგან აკონილი, ნაქარგი პირ-ბადე ჩამოაცალა თუ არა, მაშინათვე ვარსკვლავებით მო-

ქედლი, მოკარკარებულ ცის გუმბათიდან დედა-ძიწას ნაზი შუქი მიმოაფენია. ამ დროს სოფელი და მისი მიდამო კვლავი სანახავია. საყვარლად აფრქვევს მთვარე არემარეს თვის მკრთალ, ნაზ სხივებს. ამ სურათისაგან მოხიბლული ადამიანი გამოუთქმელს აღმაფრენასა და სიხარულს ეძლევა; მოკარგულის, მოვარაყებულის იაცნების ფიანდაზზე საიდლაკ-რბის უღარდელად აღტაცებულის გულის ფანტქალით.

ერთი წამი და კემანი ისევ გემლებათ ნამეტანის სიმძაფრით ადამიანთა გულიდგან აღმომხდარი კვნესისაგან. ეს კვნესა თვისაქენ გიზიდავს გომნეულის ძალითა. გადავლებ სოფელს თვალს, ერთის დახედვით, გგონია ამ ძიღნი ტკვილები მოჰმუშვია და ცოტა ხნობით მაინც მგებას ეძლევა; მაგრამ საკმარისია ცოტა ახლოს მიხვიდე სოფელზე, დააკვირდე თვითეულის ოჯახის ჰირ-ვარამს, რომ დარწმუნდეს ძიღშიაც-კი მათზე მწარე ბედის გაბატონებას. განუწყვეტელი გმინვა, ოხვრა გაწამებულის ცხოვრებისა, — აი რა არის წილ-რგებული მრავალთა ტანჯულთა და ტვირთ მძიმეთა.

— კონია, კონი, ე შენა ხარ, შენა ჰკვნესი?! ჯერაც არ დაგძინებია, ადამიანო?! ნამძინარევის თვალების ფშვენტით გამოეხუმრა

კმაწვილის ტირილისაგან გამოღვიძებული თინანი იქველ-ახლოს შეზობლად მცხოვრებ მოხუცს კონიას, რომელიც, მთვარის შუქზე ხელზე დაკრებული, თავ-ჩაქიდესული მოკრუნხულიყო, გაშტერებული თვლები ერთის წერტილისათვის მიეპყრო და ეტყობოდა, ნაღვლიან ფიქრებს მისცემოდა.

— ძილი რასა ჰქვიან, შენს გახარებას!.. რაღა ძილი მაგონდება მე არ სასიცოცხლოს? თვალი და უდგეს ჩემს თავს, რომ დღისი მზეც დაამინელდა და ღაძეც განუწყვეტელ სატანჯველად გადამქცევია! არ ვიცი, როდის მოვისვენებ, ამ საძაღ-ლორედ გამხდარ სულს როდის მიიბარებს ღმერთი, რომ ამ აუტანელ ტანჯვა-ვაებას თავი დავახწიო; ემ ბედნიერების ღირსსაც არა მხდის ი დალოცვილი და კურთხეული... ნელის კვნესით და აკანკალებულის, ცრემლ მორეულის ხრინწალით დაამთავრა სიტყვა კონიამ. ამ ცრემლებმა თინანის გულში სიბრაღის გრძობა ააფორიაქა; მარდად წამოხტა თინანი, ტანთკაბა გადაიკვა და ერთის თვალის დახამამებაზე კონიას გვერთ გაჩნდა.

— რა არის, დედაცოცო, არ გეყო მაგდენი დარდი და მწუხარება?!.. დღე მუდამ თვალებს ითხრი!.. არ გინდა ი შენს მშველივით ღამაზ შეილს ერთი კიდევ გადაპ-

კილა თვალი, გულში ჩაეკონია?!.. ღმერთს რათ აწყენინებ... ვის არა ჰყოლია შორს წასული შვილი, რომ უვნებლად მოჰსვლიათ და გაუხარებიათ თავიანთი დედ-ძამა?!..

— იპ, შენ გენაცვალე, თინანი! — ერთი გულიხადა ამოიოხრა კონიას, — თაფლი და მაქარი მაგ ენაბირში! კარგი მოგცეს, ნუგეში კარგია, მაგრამ ეს დაწყველილი გული ისე საუბედუროდ, საცოდავად შემოაქვენესის, რომ ვიცი ჩემთვის სამხიარულო დღე აღარ გათენდება. მირჩევნია ცოცხლივ დავიმარხო, სანამ ჩემი ყურები ჩემის შვილის რაიმე უბედურებას გაიგონებდეს. უი, უი, უწინამც დღე გამქრობია და გამწყალეობია!.. ამ სიტყვებზე კონიამ გულში მუშტი ჩაიკრა და ერთი საშინლად გააძაძაგა.

— რასა ჰმერები, ადამიანო? — თინანი კონიას ხელში მისწვდა, — დადექი ე გულის ფიცარი ნუ ჩაიგდებიანე, თავს რაზე იკლავ? მოგივა ისევ შენი შვილი. მეორე დღესვე თაფლოს თავისის დანიშნულისათვის ბეღგათ მიტანილი ოქროყელი თავში მიუხლია, ახლოც არ უდგება, არ ეკარებაო, ისე ჰირივით ეჯავრება თურმე დანიშნული. მამას გაიცილებს თუ არა სახლიდამა, მთელი დღე იცრემლებს, ოხრავს, იტანჯება, სულ შენი შვილი პავლე აკრია პირზე, ის აგონდებოაო...

— ათასი ფეხები ფშვლიკოს, შვილო, რა გამოვა! თაფლოს ეხლა ვინ რაღასა ჰკითხავს; სანამ შეიძლებოდა, თაფლოს აკატებულმა მამამ თავისი შვილის ტირილი, უარი, ხვეწვა აინუნიაო არ ჩაიგდო, ყურები არ გაიბერტყა. საშავიეროდ გაცეცხლდა, გააღმასდა, კბილები დაიგლიჯა, დაიყრვენა, როგორ თუ ჩემი ქალი მაგისთანებს მიხედავს, კრინტსა სძრავსო, ადგა და ძალის ძალად მიაჩქია თაფლო სონკას.

— რა უყოთ, რომ დანიშნა? ცოტანი არიან, დანიშნულებს თავს ანებებენ?! ან იმ სონკას რა ქკუაში დაუჯდება, რომ თაფლოზე ჯავრი დაიწეროს? თვალები ჯიბეში ხომ არ უღავია, ვერა ჰხედავს თაფლოს, არ უყვარს?! მეტმე სიმწარეს, დღე მუდამ უსიამოვნებას, არ ურჩევნია უჭუჭკოთ ვანშორდეს?!..

— იპ, გენაცვალე, შვილო!.. პირველად თუ ვერე უსიამოვნება ექნებათ, მეტმე თაფლო თავის ბელს დამორჩილდება, მეტი რა ჩარა ექნება... — რას მეუბნები, კონი!.. თაფლო ისეთ უარზეა შემდგარი თურმე, ისე იღველდება, ქვეყანა იმის ცოდვისაგან იწვება. არა მგონია, თაფლომ სონკაზე ჯვრი დაიწეროს. შენს შვილს წერილი მისწერე, მიფერფილი იმედი გაუჩაღე გულში,



გეობას სთხოვეს, დაეთმოთ მათთვის ერთი ნაწილი ამ ქუჩისა, რათა წინ გამოეწიათ ალაყაყის კარები. ამაზე უარი უთხრა ქალაქის გამგეობამ, რის გამო საჩივარი იქმნა შეტანილი ქალაქის საბჭოში. ამა წლის აპრილს საბჭომ განიხილა ეს დადგენილება გამგეობისა და, ვიდრე გარდასწყვეტდა, განსაკუთრებული კომისია ამოარჩია ამ საქმის დაწვრილებით განსახილველად. კომისიას განუხილავს მთელი მასალა და დასთანხმებია კიდევ გამგეობის გარდასწყვეტილებას. საბჭომაც ხმის უმეტესობით დაამტკიცა გამგეობის გარდასწყვეტილება.

ამ ორის კვირის წინად საბჭომ პრინციპიალურად გარდასწყვიტა ცეცხლის მაქრობელი რაზმისათვის მოსათავსებელი სადგომის აგება, ხოლო როგორ მოახერხოს საჭირო ფულის შოვნა, ამისთვის ამოარჩიულ იქმნა კომისია. კომისიას ქალაქის გამგეობასთან ერთად, განუხილავს რა ეს საქმე, გამოუთქვამს, რომ რადგანაც ერთი ნაწილი ამ შენობისა, სახელდობრ—ცეცხლის მაქრობელი რაზმის სადგომი, უფრო საჩქაროა, ადებულ იქმნეს სახლის დაგირავებით 50000 მ., ხოლო დანარჩენი 90,000 მან. შენობის მეორე ნაწილის ასაგებად შემდეგ აიღოს ფულად, როცა უკეთესი შემთხვევა მიეცემა. კარგა მისი კამათის შემდეგ საბჭომ გარდასწყვიტა: 1) აღნიშნულ შენობის პროექტის ნაწილ-ნაწილად შესრულება მიღებულ იქმნას იმპირად, რომ მომავალ 1902 წლის გაზაფხულისთვის ივალონ სახლის დაგირავებით შენობის საჭირო ნაწილის ასაგებად ფული და შეუდგენ შეეგებას, ხოლო მეორე ნაწილის ასაგები ფული—90,000 მან. აიღონ 1903 წელს; 2) დაგირავებულ იქმნას განზრახული სახლი ტფილისის სა-

კრედიტო საზოგადოებაში 168,000 მან. და აქედან ამ თავით აღებულ იქმნას 70,000 მ., რომ მომავალ წლის გაზაფხულად უკვე შეუდგენენ შენობის ერთი ნაწილის აგებას; და 3) ამორჩეულ იქმნას განსაკუთრებული კომისია, რომელიც გამგეობასთან ერთად იკისრებს ამ საქმის განხორციელებას.

შემდეგ ხმ. კ. მ. ალიხანოვის თავმჯდომარეობით საბჭო შეუდგა განხილვას ქალაქის გამგეობის 1899 წლის მოქმედების შესახებ სარევიზო კომისიის მოხსენებას. ერთი-ორი მუხლის განხილვის შემდეგ აღმოჩნდა, რომ საბჭოში საკმაო რიცხვი ხმოსანთა აღარ იყო, რის გამოც სხდომა შესწყდა და დაიხურა ღამის 10¹/₂ საათზედ.

სასოფლო მეურნეობა.

თაფლი და მისი სამკურნალო თვისებანი (დასასრული *)

ადამიანის სხეულში თაფლი ჰრგებს ლორწოვანს გარსს (слизистая оболочка) შინაგან ორგანოებისას, სხეულს გარე-კი ის არბილებს და აცხოვლებს კანს.

სისხლის ნაკლულევენებისა და გვინით (гидная немочь) სნეულებს თაფლით შეზავებულ რკინის აბებით უკეთ არჩენენ, ვიდრე შაქრითა ან სხვა რითიმე შეზავებულ აბებით. ექვი არ არის, აბებში შერეულ თაფლს გარდა, რომ კიდევ უფრო მეტს ულუფა თაფლს აქმედენ ზემოთ მოხსენებულ ორგანო ავადმყოფობით სნეულებს, ბევრად უკეთესი იქნებოდა მათთვის.

კერძოდ თაფლი ძლიერ მარგებელია ისეთი გულის ტკივილისათვის, რომელსაც ახლავს ხველება,

* იხ. „ივერია“ № 252.

შეხუთული სულის თქმა და მასთან-ვე ნახველის ამოტანაც უჭირდება; ჰრგებს აგრეთვე მოშლილ კუჭს და წელებს, ბუასილს, საყმაწვილოს (золотуха) გამონაყარს, იზობანდრიას, უძილობას და კანის სნეულებათ.

რა-კი თაფლი ერთობ ჰრგებს და ხელს უწყობს სისხლის ბრუნვას, ამიტომაც დიდად სასარგებლოა ბავშვები ვკვებთ მითი თაფლით გაზრდილი ბავშვები ჯანმრთელნიც გამოდიან და უფროც არ ხდებიან ავად სხვა-და-სხვა გადამდები სენით.

სამწუხაროდ, ზოგან ვაგრცვლებულია შემცდარი აზრი, ვითომც თაფლი საყმაწვილოს უჩინდეს ბავშვებს. არა თუ უჩინს, პირიქით თაფლი არჩენს კიდევ, როგორც ზემოთაც მოგახსენეთ, საყმაწვილოს, რადგანაც იგი სპობს უნაყოფრობას სხეულისას (худощие) და აუზღობს კარგს ინებებენ, თუ შაქრის, კანფეტების, შაქრით გაკეთებულ მურაბების და ხშირად არ-ახალი კარაქის მაგიერ თაფლს მიწოდებენ თავიანთ შვილებს—ან წმინდა თაფლად, ან თაფლით გაკეთებულ ტკბილეულობის ან სხვა საქმლის სახით. ეს უფრო იაფადაც დაუჯდებათ და დიდად მარგებელიც იქნება.

ჯანმრთელ ადამიანისათვის საკმაო იქნება დღეში სამჯერ იგემოს თითო სტოლის კოვზი თაფლი—დილით, სადილად და ვახშამს შემდეგ. ნაკლებს თაფლის მიღება სჯობს დაძინების ცოტა ხნით წინად. ჰამის შემდეგ თაფლის მიღება ხელს უწყობს ქმულის მოწელებას. ავადმყოფობა-კი ნაკლებ ულუფობით უნდა ჰამოს თაფლი, მაგ. ნახევარ ჩაის კოვზთ, ოღონდ უფრო მალ-მალე, ასე თითო ან

ორ-ორ საათს შემდეგ და ისიც ნადულად და გაცივებულ წყლის დაყოლებით.

ამასთან ისიც არ უნდა დავივიწყოთ, რომ თაფლი მხოლოდ მაშინ არის მარგებელი, როცა წმინდა და შეურეველი. ვისაც საყიდლად აქვს თაფლი, სჯობს იყიდოს ფიტებით (соты) და ისიც მაშინ, თუ ფიტი თეთრია და გამკვირვალე. შავი ფიტა-კი იმითაც არის უფარგისი, რომ მის ნაჩრეტებში ფუტკარს ბევრჯელ ეყოლება გამოყვანილი ბუსუსები, შიგ ჩარჩენილი იქნება მათი გარსის ნაშთები და ამ ნაშთებს ქვეშ-კი ღურდო. ფიტის თაფლს, თვით საუკეთესოსაც, ის ნაკლი აქვს, რომ გამოწუწვნის დროს ადამიანს ფიტის ნამცეცებიც ჩაჰყვება ხოლმე და ეს კი მაწინარი არის ჯანმრთელობისათვის. გადამდარი და შეურეველი თაფლიც არ არის ყოველთვის საკმაო წმინდა: სოფელნი მეფუტკრეები უმრავლესს შემთხვევაში ისე უყურადღებოდ გადაადნობენ ხოლმე ფიტებს, რომ ხშირად ჩაჰყვებათ შიგ ფიტის ნამცეცები და სხვ., რის გამოთაფლს მწკარტე გემო ეძლევა. ბევრად სჯობია განსაკუთრებული მანქანით (медогонка) დაწმენილი თაფლი, როგორც შემოდებულია გაუმჯობესებულ სისტემის მიმდევარ მეფუტკრეებისაგან. ზოგი მათგანი მანქანით დაწმენილს თაფლს წმინდა მერდინ-ში გაატარებს ხოლმე და რამდენიმე ხნით დადგამს, რათა ზევით ამოტივტივდეს თუ, ვინიცოხა, ისეთი რამ ჩაჰყვა შიგ, მაგ., ფიტის ნამცეცები. ამის შემდეგ მოხდინათ თაფზე მოყენებულს პრკეს და მხოლოდ მაშინ შეიძლება ვთქვათ, რომ ასეთი თაფლი იდეალურს იწმინდეს უახლოვდება.

აი ასეთი თაფლია სამკურნალო წამლად გამოსადეგი.

რუსეთი

— უწმ. სინოდს განუმარტავს, რომ ებრაელთა და მაჰმადიანთა სარწმუნოებისათ უფლება არა აქვთ სამრევლო-საეკლესიო სკოლებში გასათავებელ ეგზამენის დაქვრისა სამხედრო სამხაზურში რაიმე შეღავათის მისაღებად, თუნდაც საგანგებოდ კარგად შეესრულებინათ სწავლაო.

— საერო განათლების სამინისტროს განზრახვა თურმე აქვს ბეთათლებს სწავლის დამთავრების შემდეგ სამკურნალო ფაკულტეტზედ შესვლის ნება მისცეს, მაგრამ იმ პირობით, თუ ლათინურ ენიდგან დამატებით ეგზამენს დაიქვრენ.

— საერო განათლების სამინისტროში მალე განიხილვენ იმ საგანს, თუ სასოფლო სკოლებში წიგნების გასყიდვის საქმე როგორ უნდა მოეწყოს.

— შინაგან საქმეთა სამინისტროს რაბბინთა არჩევნების წესის შესახებ ახალი პროექტი შეუდგენია.

— ახლად შემუშავებულის წესებით, სამხედრო-სასჯულო აკადემიაში პირველი ხარისხით სწავლა დამთავრებულს აფიცრებს ერთი წლით ოლქის სამხედრო სამოსამართლო დაწესებულებებში თურმე დაავალდებენ მუშაობასა, რომ აქ საქმე ზედმიწევნით გაიცნონ; ხოლო მეორე ხარისხით სწავლა დამთავრებულთ პირდაპირ თავისს სამსახურის ადგილს გაჰზავნიან.

— შინაგან საქმეთა სამინისტროს სამკურნალო საბჭოს ყველა სამკურნალო ფაკულტეტებისა და კბილის სამკურნალო სასწავლებ-

ლომას ნუ შეეკმევიანება ბუგრი-თი...

— პავლეს გზა-კვალს ვინდა გაივებს, შეილო!.. ეს რამდენი ხანია ასულია და არა გამიგია-რა, საით რის და რომელ კუთხეში. ის ისე გიულ-ნატკენი, გაბოროტებული ავიდა, ისე ამორიცხა აქაურობა-ე გული, აღარა მგონია, იმან თან დღეში აქეთკენ პირი იბრუნოს. შეისმინა დედის ვედრება, წუთილი, მწარედ ნადენი ცრემლები, ტკბილი ძუძუს ამაგი, შრომით ინგალ გამოკლილი თვალეები. მე ცოცხალის თავით არ შემიძლიან ახლო ვიყო, თაფლო სხვის ვერდი დავიანხო, იმათი ერთად პაპარაკი, ალერსი ვავიგოო. ვიცი, შემომაკვდება მამისი ქმარიო. ისე სჯობია წავიდე, გადავიკარგო თითმე. მემკვლევება, დედი, შენი ბრტოდ, უპატრონოდ დატოვება... გრამ, რა ვქნა, თაფლოს სხვის გულში დანახვას უფრო ვერ გაუტლებო... შეილის ცრემლების მოხახვებზე, კონიასაც აუჩუყდა გუ-ლი, ცრემლები გადმოჰყარა...

— როდესაც შენის წერილიდგან იტყობს, რომ იმისი თაფლო ისევ სთვის თავს იკლავს, მასზე ფიტობს, იმედი გაეღვიძება და მალე გვიკრავს აქ თავს,—გულის მოღობობად შეპარა ნადველ-მორე-ულ კონიას თინანიმ, ტკბილად, ღერისანად.

— ნეტავი შენის დღეგრძელობით, შეილო თინანი, ჩემის შეილისათვის ერთი თვალი კიდევ გადამავლებინა და თუნდ იმ წაშს სული ამომქრობოდა. ამ ძაღლ-უმადლობა შიმშილს აინუნშიაც არ ჩავიგდებდი. ეს ორი დღეა ჩემს პირში ნაწილის სული არ დატრიალებულია. ამაზე უარესს ცეცხლ-გენიასაც ავიტანდი, ოღონდ ჩემი პავლეს წკრილია ხმა კიდევ გაძაგონა, იმისი თავი დამანახვა, გულში ჩამაკანა... კონიას თვალეებზე ცრემლები მოადგა, გადმოვიდინა, აქვიფიდა და თინანიც ააქვიფინა.

კონიას წინედაც ბევრი ცრემლი უღვრია თავის ერთად-ერთ იმედ პავლესზე, მაგრამ ამისთანა სახშილი ამის გულს არასოდეს არ მოსდებია. მართალია, სანამ დავაჟაკდებოდა და საკენქედ მოიყრებოდა პავლე, იმ დროდისაც ბევრი უკანკალნია თავის შვილ თვალისჩინზე.

საკმარისი იყო ერთი რამ უბრალოდ თითი წამოსტკივნოდა პავლეს, რომ კონია თვით ჩავარდნილიყო ლოგინად. გაუვლიდა შეილს უქეფობა და კონიაც იმხვედებდა ლოგინს. მაშინაც დიდი მწუხარება გამოიარა კონიამ, შეილი რომ „სალდათა“ გაუზავნეს.

კონიას პირველა ვაჟიშვილი სოლიკო ამ ექვსი-შვიდი წლის წინეთ საქართველოს შორეულ კუთხეში გადასხვავდა (ასე იტყოდა ხოლმე

სოლიკოზე გულ ნატკენი კონია, როდესაც ჰკითხავდნენ მასზე), იქ დაცოლშვილიანდა, ასე რომ კონიას სოლიკოსი მას აქეთ ხმა-ჩქამი აღარ გაუგია. მამასადამე, საქმით პავლე იყო ეხლა პირველა ვაჟი-შვილი, თუმცა კამელარული აღწერით კონიას შემნახველ-დამმარხველად სოლიკო იყო მიჩნეული.

როდესაც პავლე გაატრვლეს, სამხედრო საკრებულოს წევრების თვალ წინ გასაზომად, ყველანი სახტად დარჩნენ, უნებლიეთ ყველანი მისკენ მიბრუნდნენ. პავლეს ახოვანებამ, ტანის მოყვანილობამ ყველანი ვააოცა. გაუზომავადაც პავლეს ბედი გადაწყვეტილი იყო. როგორც კი ამოდენა მოზღვაგებულ, მღელვარე, მშფოთავ ხალხში ზარივით გავარდა და ელვის სისწრაფით კონიას ყურთამდისაც მიადწია იმ ხმამ, რომ პავლე ქედა-შვილს კენჭი შეჰხვდაო, კონიას თვალთ დაუბნელდა. დაუძახეს, წყალი, წყალი!..

გულ შეწუხებული კონია სოფლებიდან მოსულმა ხალხმა მოასულიერა წყლით. ერთიც პავლეს დანახვებზე წაუვიდა გული კონიას, მაგრამ გულ-გაპარებული კონია შეიღმა გონს მოიყვანა. „დედი, ნუ გეშინიან... თავს რაზე იკლავ; უჩემოდ ოთხ წელს როგორ ვერ გასძლებ, მალი-მალ მოგწერ წერილს,—ნუ დაგენადლებო. სო-

ფელი ღონიერია, მწიერს არ მოგკლავენ.

პავლესა და ამ სოფლის დანარჩენ კენჭნარგებ ჯვილების ჯარის-კაცებად, „სალდათებად“ წასაყვანად დაქირავებული ფურგუნი შუაგულ სოფელში გაჩერებულიყო და ამ სოფლის დიდსა და პატარას, ყველას აქ მოეყარა თავი. ზოგნი თუ კენჭ ნარგებ ყმაწვილ კაცების ნათესავ, ნაცნობ, მეზობლები იყვნენ, მომეტებული ნაწილი ცნობის მოყვარე მაყურებელთაგანი შეკრებილიყვნენ. აქეთ-იქით წყნარი ქვითინის ხმა ისმის, მაგრამ თვით კენჭ ნარგებნი თავს იმაგრებენ, შახს არ იტებენ, ყოჩაღად გამოიყურებიან, რა არის,—არ დაგვცინონ, ლაჩრებად არ ჩავვთვალონო. აი, სანამ ყველანი შეიკრებიბოდნენ, გაჩაღეს ცეკვა, სიმღერა, ჩონგური. ბევრს ოჯახი შეილოთაგანს დოქებით ღვინოც მოეტანათ და მშვილობის გზას ულოკავდნენ წამსვლელთ. ყველანი შეიკრებიბნენ, წასვლის დრომ მოატანა, დაფაცურდნენ. დარდისაგან გაშმაგებული კონია ეს მეთედემშვილობება შეიღს.

— მოიცათ, ერთი კიდევ შევხედო ჩემს სანატრელს, ჩემს თვალის ჩინს,—ბუტბუტებდა კონია.

— ადექ, ადამიანო, გეყოფა ამდენი გულის გაწყალება, წუხილი. ნუ გეშინიან, პავლე ისევ მალე

მოვივა. ისე გაივლის ეს ოთხი წელიწადი, ვერც კი გაიგო...

გველეშაპით პავლე კონიამ ისე ჩაბლუჯა, ჩაიკონა გულში, განძრვის სახსარი აღარა ჰქონდა პავლეს. ამ გამოთხოვებასა და ალერსში იყვნენ დედა-შვილნი, რომ პავლემ დედის უკან მდგომ ამ სოფელსავე ნაცნობ თაფლოს მოჰკრა, თვალი.

თაფლო პირდაპირ პავლეს გაშტრებით მისჩრებოდა თვალეებ ცრემლ-მორეული. პავლეს სასიამოვნოდ აუტოკდა გული, ფანქვალე დაუწყო, გაუსხლტა უბად დედას ხელიდგან, მიიბრინა თაფლოსთან და ხელი ჩამოართვა. „მშვილობით თაფლო, არ დამივიწყო!“—წასჩურჩულა ყურში და მერე ისევ დედას მიუბრუნდა: „კიდევ მშვილობით დედი, წერილს მალე მოგწერო“,—და ამ სიტყვებით ფურგუნზე აფრინდა.

დაიძრა ფურგუნი, ამოძრავდა იქაურობაც, თითქოს მთელი სოფელი თან დაედევნაო, მაგრამ ფეხით სადამდის მიჰყვებოდნენ. კონიაც შუა გზაზე, მუხლ-მოჭრილი, მეზობლებმა ძლივს მიიყვანეს სახლამდის.

ე. მ.—შვილი.

(შემდეგი იქნება).

ლებსათვის წინადადება წარუდგინა, რომ თავისი აზრი გამოსთქვან — რანდენად სასურველია, წესდება კბილის სამკურნალო სასწავლებლებისა შეცვლილი და დამატებული იქნეს. განზრახვა აქვთ 2 1/2 წლის მაგივრად ამიერიდან 4 წლის კურსიანი კბილის სამკურნალო ინსტიტუტები დააარსონ.

— ფინანსთა სამინისტროში ლაპარაკია აღძრული — უმღელესი საკომერციო სასწავლებელი დააარსონ იმ ტიპისა, როგორც დანიციის საკომერციო აკადემია.

— განზრახვა აქვთ რკინის გზის სადგურებსა და ნახევარ სადგურებზე და აგრეთვე გზის ასაქვევებზე (разъезды) მოძრავი აფთიაქები გაიჩინონ და თავდაპირველის სამკურნალო დახმარებისათვის უფასო კურსები დააარსონ.

— სამხედრო სამკურნალო უწყებას საბჭოთალო ნაწილის გამგეობას უთუოდ მალე ჩამოართმევენ.

უცხოეთი

ინგლისი. მთელ ევროპასთან ერთად ინგლისის ოპოზიციის წევრნიც ჰკიცხავენ მთავრობასა და მეომართ იმ სისასტიკისა და მტარვალობის გამო, რომლის მსხვერპლებადაც უმწეო ბავშვნი და დედაცანი შეიქმნენ. მრავალ გზით დამტკიცდა, რომ მეომარნი ინგლისელნი მართლაც უწყალოდ და შეუბრალებლად ექცვიან ბურთა დედაკაცებსა და ბავშვებს: ამწყვდევენ მათ ბაკებში, საკვებს ნაკლებად აძლევენ, სიცივეში ამყოფენ და სხვა. ინგლისელ მეომართა და სამინისტროს ამ ცუდ მხარეს დღეს აღარც ოპოზიცია აფარებს ხელს. ოპოზიციის მეთაურმა ბანერმანმა ამას წინადადება სიტყვა წარმოსთქვა და საშინლად გაჰკიცხა სამინისტრო. გასაკიცხია მეომართა საქციელი სამხრეთ აფრიკაში, სთქვა ბანერმანმა, მაგრამ უფრო გასაკიცხი და სამარცხენია სამინისტროს ფარისევლობა. იგი აქლეთინებს ხალხს და ამავე დროს სჯაბასი აქვს იმ თვით-მმართველობაზე, რომელიც ვითომდა ბურებს უნდა მიანიჭოს ომის შემდეგ. ნუთუ ჰგონიათ და იმედი აქვთ, რომ ის ხალხი, რომელიც ჰხედავდა, როგორ ანადგურებდნენ იმის ფერმებს, მიწასთან ასწორებდნენ იმის კერას, აწვალდებდნენ დედაკაცებსა და ბავშვებს, ნუთუ ჰგონიათ, რომ ყველა ამის მნახველნი ოდესმე მორჩილ, ერთგულ და კმაყოფილ მოქალაქეებად გადაიქცვიან? — სთქვა ლიბერალმა და ოპოზიციის მეთაურმა ბანერმანმა.

— სულ სხვა რიგად და სხვა გვარად ჰფიქრობენ, უკეთ რომ ვთქვათ — ლაპარაკობენ სამინისტროს წევრნი. სად, როდის მოხდა ჟღერა-ზოცვა, დედაკაცების წვალება და ბავშვთა ტანჯვა, გაიძახიან ეს ვაჭბატონნი. სამხედრო მინისტრმა ბოდრიკმა კარლტონის კლუბში ისიც-კი განაცხადა, რომ არც ერთ ომში ისე ჰუმნიურად არ ექცეოდნენ დაზარალებულთა, როგორც ჩვენ ვექცევით ბურებსა.

უმთავრესი მიზეზი ომის გაქიანურებისა, ამ მინისტრის აზრით, ის არის, რომ ინგლისელი მეტად რბილად და მამაშვილურად ექცვიან ინსურგენტებს...

ავსტრიის უნგრეთი. ავსტრიის საქმეები, რაც დრო და ხანი გადის, უფრო და უფრო იწვევება. დღეს ავსტრიაში ყველანი კარგად ჰგრძობენ საქმის უნუგეშო მდგომარეობას, მაგრამ წამალი ვერ გამოუძებნიათ და საქმე საკეთილად ვერ მოუგვარებიათ. ნემცთა საოპოზიციო დასების მეთაურებს რამდენჯერმე ლაპარაკი და თათბირი ჰქონდათ ამის თაობაზე. მათ შეინუშავეს კიდევ profession de foi, რომლის მთავარი მუხლიც თხოვლობს ბიუჯეტის განხილვადამტკიცებასა და უნგრეთთან ხელშეკრულების დადებას. ამ საქმის განსახორციელებლად ნემცთა დასების შეთანხმებასა და დროებით იმ საქმეების უკუ გდებას, რომელთაც ეროვნული ხასიათი აქვს. ვინც-კი პარლანტის ცხოვრებას ჩაჰკვირვებია, ადვილად მიხვდება, რომ ჩვენნი ამ წინადადებას არასოდეს არ დასთანხმდებიან. ჩვენნი იმ თავითვე ოპოზიციის ადგიან, სკდილობენ — პარლამენტი გაქირვებაში ჩააგდონ, საქმეთა წესიერი მსვლელობა შეაჩერონ, რომ ამ გვარის ხერხით თავიანთი სამართლიანი მოთხოვნებიანი აღასრულებინონ ნემცებს. და აი ესაა ნემცები გამოსულნი და ეუბნებიან, საქმე გაქირვებულია, პარლამენტი ვეღარ მოქმედებს და ამიტომ უკუ ვაგდოთ კერძო საქმეები. ეკვი არ არის, ჩვენებისაგან ერთადერთ პასუხს მიიღებენ ნემცები: ჯერ ჩვენი მოთხოვნებიანი აგვისრულეთ, მოგვანიჭეთ ვენის თავისუფლება, თანასწორი უფლებანი მოგვეცით და მაშინ ბატონი ბრძანდებითო...

— როგორც ვენიდან იუწყებიან, იმპერატორ ფრანც-იოსებს დიდი საყვედური გამოუცხადებია ჩენ-დებუტატ ჰეროლდისათვის ჩენთა პარლამენტში მოქმედებისა გამო. იმედი ჰქონდა, უთქვამს მოხუც იმპერატორს, მას შემდეგ, რაც პრაგაში (ჩენის სატახტო ქალაქი) ვიყავი, ჩენი უფრო ნდობით მოექცეოდნენ მთავრობის დაწყობილებებს, პრაგაში მოსვლით დაემტკიცეთ ჩემი სიყვარული, ამიტომ ჩენნი მადლობელნი უნდა იყვნენ. მაგრამ მადლობის ნაცვლად თქვენ საქმეს აფერხებთ, პარლამენტის მოქმედებას ხელს უშლით და სახელმწიფოს გაქირვებაში აგდებთო... კარგია, თქვენმა მზემ: პრაგაში მოვედი, ჩემი თავი დავანახვეთ და ამას დასჯერდითო...

სამაგიეროდ იმპერატორს დიდი მადლობა გამოუცხადებია პოლონელთა კლუბის მეთაურის იავორსკისათვის პოლონელთა დასის პოლიტიკის გამო პარლამენტში.

შეიარაღებული შტაბები. ამ ბოლოს დროს შეერთებულ შტატების რესპუბლიკამ ძალიან გააუმჯობესა ღვაადიდა თავისი სამხედრო ფლოტი. ეს რესპუბლიკა ბევრით აღარც-კი ჩამოუვარდება თურმე ინგლისს. 1880 წ. ზღვაზედ ძლიერ სახელმწიფოებად ითვლებოდნენ ინგლისი, საფრანგეთი და იტალია. დრონი იცვალნენ.

როდესაც ის გემები დაშადდება, რომელიც სახელმწიფოებმა შეუკვეთეს, პირველი ადგილი ზღვაზედ ისევ ინგლისს ეჭირება, მეორე შტატებს, შემდეგ რუსეთს, საფრანგეთსა და გერმანიას. იტალიამ თითქმის დაჰკარგა კიდევ დიდის სახელმწიფოს სახელი და იმის ადგილს ახლო მომავალში იაპონია დაიპარეს, რომელმაც ახალი პროგრამა შეინუშავა ფლოტის გადადგობისა.

კოლუმბია. როგორც მკითხველებმა უკვე უწყიან, სამხრეთ-ამერიკის პატარა სახელმწიფოში, კოლუმბიაში, ამ ჟამად ცხარე რევოლუციია. ვაზეთების სიტყვით, ამ რამდენისამე დღის წინად ლიბერალთა დასის ჯარს დაუმარცხებია მთავრობის ჯარი. ლიბერალები მოულოდნელად თავს დასცემიან ქალაქ კოლანს და ხელთ ჩაუვდიოთ იგი. მთავრობა სრულად არ ყოფილა თურმე მოშადებული. ნახევარი საათის შემდეგ ლიბერალებს დაუქერიათ საადმინისტრაციო დაწესებულებანი. შეტაკების დროს თორმეტ კაცამდე მოკვდარა და 30-მდე დაჭრილა. ქალაქის თავი სადღაც დამალულა, პრეფექტი და პოლიციის უფროსი ტყვედ ჩაუვდიოთ ლიბერალებს. გენერალი პატინო, ლიბერალების წინამძღოლი, ომის დაწყებისასვე მოუკლავთ; იმის მაგიერ, ჯარს პოლკოვნიკი ბარესი წინამძღოლობდა თურმე.

შეცდომის გაწორება.

გუშინდელ ნარკვევის მე-10 სტრიქონში კვშირი „და“ კორექტურული შეცდომით არის მეტად ნახმარები.

დებემა

(„რუსეთის დებემათა სააგენტოსაგან“).

19 ნოემბერი.

კამბარაშვილი. 19 ნოემბერს პეტერბურგში დაბრუნდა დიდი მთავარი გიორგი მიხეილის ძე უავგუსტოვს მემულითა და ასულითურთ.

სამასტროლი. 18 ნოემბერს იდღესასწაულეს მე-48 წლის თავი სინოპის ბრძოლისა.

ჩიტა. ბაიკალის ადიდებისა გამო რუსეთიდან ფოსტა ყოველ დღე არ მოდის. ამ წინაზედ ხარბინთან დაზარალებულმა მატარებელმა იმსხვერპლა 18 ჩინელი და 7 რუსი, რომელთაგანაც ორი გაყინული აღმოჩნდა.

ლონდონი. გაზეთს „Standard“-ს ატყობინებენ ტიანძინიდან, რომ 18 ნოემბერს გამოცემული საიმპერატორო ბრძანებით ტანტის მემკვიდრეს პუჩუნს, რომელიც თავისი ცუდი ყოფაქცევით იმპერატორის მხრივ დიდს უკმაყოფილებას იწვევდა, თავისი უფლებები ჩამოართმეული აქვსო. ამბობენ, ჯუნლუ ყოველგვარს ღონისძიებას ხმარობს, რომ საიმპერატორო სასლობა პეკინში არ დაბრუნდესო. ამბობენ აგრეთვე იმას, რომ პუჩუნისათვის მემკვიდრეობა ჩამოერთმევათ და ამის მიზეზად ასახელებენ იმას, რომ პუჩუნი ტუანის შვილია, რომელიც წარსულის წლის არეულობაში დიდს მონაწილეობას იღებდა. იმპერატორის ბრძანებით პუჩუნს გერცოგობა, ებოდა და ებოდა და ებრძანა დაუყოვნებლივ სასახლე დასტოვოს. იმპერატორის

მზრუნველად მყოფი ჩანტეჯი ლონდონსა, რომსა და ბრიუსელში იქმნა ელჩად დანიშნული.

ბარლინი. საბაჟო ტარიფის შესახებ ბიულოვის მიერ დინჯად, ზომიერად და მოფიქრებულად შედგენილი სიტყვა კონსერვატორთა, ცენტრისა და ნაციონალ-ლიბერალების საპარლამენტო წრეებში დიდს კმაყოფილებით იქმნა მიღებული; ოპოზიცია იმან შეიმავრა, რომ რომ ხელთ შეკრულობით დადებულ ტარიფების პოლიტიკის შესახებ კანცლერმა გარკვევით გამოსთქვა თავისი აზრი.

ბამბოკი. კოვრდუკოვების მკვლელები აღმოაჩინეს. ორი სტუდენტული გლეხია, ერთი ციგანი.

ბარლინი. როგორც კერძო ცნობები იუწყებიან, გალიციაში პრუსიის წინააღმდეგ მოძრაობა თურმე მატულობს. მიზეზი მოძრაობისა ის გახდა, რომ პოზნანი, ვერშენს, საზოგადო მშვიდობიანობის დარღვევისა გამო, რომელიც პოლონელ ბავშვების დამტუქსველ მასწავლებლების მიმართ მუქარით გამოიხატა — ნუ ჰოხანავთ პოლონელს ბავშვებს, როდესაც ნემცურად ლაპარაკზედ უარს ამბობენო, ზოგიერთს სასჯელი გარდაუწყვეტეს.

20 ნოემბერი.

კამბარაშვილი. გაქვეყნებულ იქმნა უმღელესი ბრძანება იმის შესახებ, რუსეთსა და შვეიცარიაში სავაჭრო და საფაბრიკო დამღები ურთიერთ შორის დატულ იქმნეს. გამოქვეყნებულია წესები იმის შესახებ რომ 1897 წლ. 12 მაისის კანონისა თანახმად, პირველ დასაწყისს სასოფლო სკოლებს ხაზინიდან უფასოდ ნაჭერი მიწისა და სახაზინო ტყიდან შემა დაეთმოს ხოლმე.

ნიშნი-ნოვოროდი. სხვილმა მემკვიდრეებმა გარდასწყვიტეს, რომ ასტრახანნიდან ხოვგოროდამდე ფუთი ნავთის მიტანა 1902 წელს 5 3/4 ნაკლებ არ იყოსო. სულ გაიტანენ აქედან ნავთს: ნოვოლისას — 90.000,000 ფუთს, „Маазыт“-ის საზოგადოებისას — 30.000,000, აღმოსავლეთის საზოგადოებისას 30.000,000 ტერ-აკოვოვისას 5.000,000 და რიზანის რკინის გზისას 18.000,000 ფუთს.

გუშინდენი. იმპერატორმა მარიამ თეოდორეს ასული შუადღისას დაბრუნდა ვენით რუსეთს.

ბარლინი. სოციალ-დემოკრატმა მოლკენბურგმა განაცხადა რეისტრატში, რომ მას, რასაც კონსერვატორები სოფლის მეურნეობის დაცვას უწოდებენ, სოციალ-დემოკრატები ხალხის გაძარცვად სთვლიან; დღევანდელი პოლიტიკა მუშების გაძარცვითა თავდება მუდამ.

ბაშო. საბუნისი მე-15 ნაწილში 18 ნოემბერს საზოგადოების „Нашаза“-ის ნავთმა ამოხეთქა. ნავთი დღე-ღამე ამოდიოდა და შემდეგ უცბად შესწყდა, რადგანაც ქაში რაღაც გაქინია. ბაქოს ნავთის საზოგადოების შადრევიანი დღეში 400,000 ფუთს ნავთს იძლევა.

ბარლინი. რეისტრავი. კანცლერმა განაცხადა, რომ თავდაპირველად საბაჟო ტარიფის კანონ პროექტს აზრად აქვს სოფლის მეურნეობას გაუწიოს კანონიერი მფარველობა, აგრეთვე თავიდან აიცილოს ის დაბრკოლებანი, რომლებიც მრეწველობის განვითარებას დღეს ხელს უშლიდნენ. დასასრულ კანონპროექტს აზრად აქვს სავაჭრო ხელთ შეკრულობათათვის საუკეთესო იარაღი მოგვეცეს ხელთ. ამ რიგად

კანონპროექტი სწავლულია. შეკრულობათა მრეწველობისათვის შემდეგშიც ამ პოლიტიკას არ უოალატონ. ორატორი და ბოლოს მოიწვევს რეისტრავს „პროექტს გონივრულად მოეპყრენ, ეროვნულ თავკერძობით განიხილონ და არ დაივიწყონ, რომ მხოლოდ შეერთებულთა და მაშინ შეუძლიანთ სხვა ხალხების წინააღმდეგ წასვლა, როდესაც ყველა საზოგადო ზსაერო სიკეთის აზრით იქმნებიან გამსჭვალულნი“ (დიდი მოწონება ისმის). ფინანსთა მინისტრმა პროექტის ტექნიკურ მხარე გააცნო. მთავრობა დარწმუნებულია, რომ პურის გარდასახადების მომატებისა მიუხედავად, რუსეთს და სხვა სახელმწიფოსთან ხელთ შეკრულება დადებული იქმნება.

ბარლინი. პური გადასახადების მომატებისა გამო რეისტრავს თხოვნა მიართვის, რომელზედაც 3 1/2 მილიონს უწერია ხელი.

განცხადებანი ფოთის ქალაქის გამგეობა

საყოველთაოდ აცხადებს, რომ ორშაბათს, 27 ნოემბერს 1901 წ., შუადღის 12 საათზედ, გამგეობისავე თანადასწრებით, ქალაქს ფოთში მოხდებია საჯარო ვაჭრობა, რომელზედაც იჯარით გაიცემა 1902 წელს ქალაქ ფოთის ქუჩებისა და მეორეების ნავთით განათების საქმე. იჯარაღარის მიერ ნაკისრ ვალდებულებათა უზრუნველ საყოფელად საჭიროა ბე — ათი პროცენტი სიჯარო ფულისა. იჯარა სულ 6000 მანეთია გამოანგარიშებული. ბე შეიძლება შეტანილ იქმნას ნაღდ ფულად, რუსეთის სახელმწიფო სარგებლიან ქალაქდებით, ან მთავრობის მიერ უზრუნველ ყოფილ აქციებით და ობლიგაციებით, აგრეთვე სხვა ქალაქდებით, რომელთა ბედ მიღებაც ნება დართულია სახელმწიფო იჯარების გაცემის დროს. კანდიციებისა, ქალაქის გეგმისა და სხვა ცნობების განხილვა შეიძლება ფოთის ქალაქის გამგეობაში ყოველ დღე, კვირა-უქმეს გარდა, 9-დგან 12 საათამდე. (3—5.—1)

22 ნოემბერს, 1901 წელს, საღამოს 8 საათზედ, სომხეთა ნიჩხისანიან სასულიერო სამინისტროს სამხრეთ-დასავლეთის მონღოლთა საჯარო ვაჭრობა, რომელზედაც 1902 ლის პირველ იანვრიდან იჯარით გაიცემა 24 ნომრისაგან შემდგარი ზემო სართული იმ შენობისა, სადაც დღეს მოთავსებულია „სლავიანის ნომრები“ (სასტუმრო) და სამი დუქანი, რუსის ქუჩაზედ, მე-3 ნაწილში. იჯარის პირობების ნახვა შეიძლება სამხრეთ-დასავლეთის ყოველ დღე, კვირა-უქმეს გარდა, დღის 10-დგან შუადღის 12 საათამდე.

(2—240—2)